

Ogsaa en maler.

Murene i den tidligere Bey af Konstantines Palads er smykket med ganske mærkværdige barbariske Freskomalerier, som er fremkommet paa følgende ret komiske Maade: Achmet, den sidste Bey af Konstantine, vilde lade Murene og de bedækkede Gallerier i sit Palads smykke med malerier, men det var ham aldeles umuligt i Byen eller Omegnen at finde nogen arabisk, medisk eller jødisk Kunstner, som var i Stand til at opfylde hans Ønsker. Da fik han den lyse Ide at overdrage dette vigtige Arbejde til en fransk Fange, som var Skomager. Han lovede ham Friheden, naar han udsørte Arbejdet, i modsat Fald skulde han dræbes. Den uheldige Skomager, som aldrig havde havt en Pønsel i sin Haand, søgte forgjæves at blive fri for den ham tiltænkte Ære at smykke Beyens Palads; men da han forsikrede, at han ikke kunde male, fik han det svar af Beyen: „Du er en uforkammet Løgner; alle Fransk-mænd kan male, det har man sagt mig; enten gjør du det, eller ogsaa mister du hovedet.” — Der hjalp nu ingen Indsigelser: Skomageren maatte give sig til Værket, og ved sin Fantasis hjælp frembragte han de mærkværdige Freskomalerier, som man endnu kan se i Paladset. Guld af Angst ventede den stakkars Mand paa, hvad Beyen vilde sige til dette. Da denne fik se Malerierne, var han imidlertid særdeles tilfreds og skjænkede Skomageren Friheden. „Den Kristenhund vilde narre mig,” sagde Achmet Bey siden til sine fortrolige, „jeg vidste jo nok, at alle Fransk-mænd er Malere.”

